

ANTHOLOGIUM
EPIGRAMMATUM GRÆCORUM.

GRÆCE ET SVETHICE.

QUOD,

VENIA AMPLISS. FACULT. PHILOS. AEOËNS.

P. P.

MAG. AXELIUS GABRIEL SJÖSTRÖM,
Facult. Philos. Adjunctus E. O.,

ET

STENO STURE ARWIDSSON,
Viburgensis.

In Auditorio Philos. die XI Junii MDCCCXXV.
horis a. m. consuetis.

TOMI SECUNDI

PARS 2.

ABOÆ, typis Frenckellianis.

15.

ИУДОНОВА

ПЕГОДЫННАЯ

СТИХИЯ ТАКИХ

СЛОВ

ЧТО СЛОВА ПОСЛЕДНИЕ

Glödgad, utaf lågorne.
 Underbart det var att se
 Flussen rinnande ur elden,
 Och arbetarn bäfvande,
 Att den skulle falla sönder.
 Glaset skar han sen i bitar
 Med den dubbelhvassa saxen.

Ed. T. T. III p. 306.

154. LUKILLOS.

Heliodoros, Grammatikern, knapt mig faller i minnet,
 Förrn min tunga påstund binds af en falsk Patois.

Tempe II B. p. 17 Nr. 20. Ed. T. T. III p. 35.

155. KEJSAR TRAJANUS.

Ställer du dig med näsan mot soln, vidöppnande
 munnen,

Skall du för alla, här gå, visa hvad timma det är.

Ed. T. T. III p. 96.

156. NIKARCHOS.

Om du mig älskar, du hatar; och om du mig hatar;
 du älskar.

Om du ej hatar mig, o, bäste, så älska mig ej!

Ed. T. T. III p. 58.

157. ALPHEIOS från MITYLENE.

Höljd af den vintriga snön, låg hönan i boet och bredde
 Värmande vingarne ut öfver de älskade små,

15

Trajanus Imperatoris hoc unicum exsistit Epigr.
 156. cfr. α Nr. 73. 157. cfr. α Nr. 2.

Μέσφα μιν οὐρανίου κρύος ὥλεσεν· ή γὰρ ἔμενεν
Αἴθριος, οὐρανίων ἀντίπαλος νεφέων.

Πρόκην καὶ Μήδεια, κατ' Ἀΐδος αἰδέσθητε,
Μητέρες, ὁρνίθων ἔργα διδασκόμεναι.

Jacobs A. G. T. II p. 33 Nr. 95. *Animadv.* Vol. II P. 1 p. 351.

158. ΜΑΡΚΟΥ ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ.

Ἐθραύσθης ἡδεῖα παρ' οἰνοπόταισι λάγυνε
Νηδύος ἐκ πάσης χειραμένη Βρόμιον.

Τηλόθε γὰρ λίθος εἰς σὲ βαρύστονος, οἷς κεραυνός,
Οὐ Διὸς ἐκ χειρῶν, ἀλλὰ Δίωνος ἔβη.

Ἔν δὲ γέλως ἐπὶ σοὶ, καὶ σκάμματα πυκνά, τυπείσης,
Καὶ πολὺς ἐξ ἑτάρων γιγνόμενος θόρυβος.

Οὐ θρηνῶ σε, λάγυνε, τὸν εὐαστῆρα τεκοῦσαν
Βάκχον, ἐπεὶ Σεμέλη καὶ σὺ πεπόνθατ' ἴσα.

Jacobs A. G. T. II p. 84 Nr. 246. *Animadv.* Vol. II P. 2 p. 294.

159. ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Ως τεθνηζόμενος τῶν σῶν ἀγαθῶν ἀπολαυε,

Ως δὲ βιωσόμενος φείδεο σῶν κτεάνων.

Ἔστι δὲ ἀνὴρ σοφὸς οὗτος, ὃς ἀρμφω ταῦτα νοήσας
Φειδοῖ καὶ δαπάνη μέτρον ἐφημόσατο.

Jacobs A. G. T. II p. 289 Nr. 26. *Animadv.* Vol. II P. 2 p. 429.

160. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἄρξήτων ἐπέων γλώσση σφραγίς ἐπικείσθω..

Κρείστων γὰρ μύθων, ή κτεάνων φυλακή.

Jacobs A. G. T. II p. 292 Nr. 42. *Animadv.* Vol. II P. 2 p. 433.

v. 4. debemus emendationi 3. Legitur vero in Cod. αἰθέρος οὐρ. a. v. 158. cfr. α Nr. 54.

Scriptum est in lagenam, lapidis iactu fractam & comminutam. v. 7. lagenā ex ventre, lapide ru-

Tills hon i kölden sitt lif tillsatte; ty träget hon dröjde
 Trotsande himmelns snö der i den isande luft.
 Prokne, och du, Medeia, o blygens I icke hos Hades,
 Mödrar af vildsinnt art, skådande fåglens instinkt!

Tempe II B. p. 78 Nr. 47. Ed. T. T. II p. 80.

158. MARKOS ARGENTARIOS.

Älskade flaska, du brast vid gelaget i tusende bitar,
 Och ur din fylliga buk flödade vinet omkring.
 Ty från fjerran en ljungande sten dig nådde, som blixten,
 Icke ur Dundrarens hand, utan ur Dunsarens sänd.
 Och, när du sprang, hvad joller och skämt, hvad hjerteligt löje,

Och hvad gräseligt stoj hördes i vännernas rund!
 Ej jag beklagar dig dock, o flaska, du födde den ystre
 Bakchos; med Semele gick lika precis som med
 dig.

Tempe II B. p. 53 Nr. 21. Ed. T. T. II p. 119.

159. LUKIANOS.

Njut af det goda du har, som måste du snarliga hängå,
 Och hushålla med ditt, liksom du aldrig skull dö.
 Vis och förståndig är den, som hvardera regeln besinnar,

Som vet spara med hof, utan att njugga ändock.

Ed. T. T. II p. 277.

160. DENSAMME.

Stäng bak bomar och läs hvad icke är lofligt att säga!
 Bättre är akta ett ord, än att bevakta en skatt.

Ed. T. T. II p. 280.

---

pto, peperit Bacchum, cum vinum inde emitteret;
 idem Semelæ contigit, cum ipsum deum partu
 ederet.   159, 160. cfr. α Nr. 67.

161. ΓΑΙΤΟΥΛΙΚΟΥ.

Ἄγχιστου ἔηγμῖνος ἐπίσκοπε, σοὶ τάδε πέμπω

Ψαιστία, καὶ λιτῆς δῶρα Θυηπολίης.

Αὔριον Ἰονίου γὰρ ἐπὶ πλατύ κῦμα περήσω,

Σπεύδων ἡμετέρης κόλπου ἐς Εἰδοθέντος.

Οὐρίος ἀλλ' ἐπίλαμψον ἐμῷ καὶ ἔρωτι καὶ ιστῷ,

Δεσπότι καὶ θαλάμων, Κύπρι, καὶ ηγόνων.

Jacobs A. G. T. I p. 88 Nr. 17. Animadv. Vol. II P. 2 p. 31.

162. ΑΝΤΙΦΑΝΟΤΣ.

Ὦ Θηρῶν βροτὲ μᾶλλον αὐνήμερε, πάντα σε μισεῖ,
Παντολέτωρ πάντη δ' ἐκδέχεται σε μόρος.

Ὕπερ γῆς Φευγῆς, ἀγχοῦ λύκος· ἦν δὲ πρὸς ὄψος
Δευδροβατῆς, ασπὶς δεῖμ' ὑπὲρ ἀκρεμόνων.

Πειράζεις καὶ Νεῖλον; ὁ δὲ ἐν δίναις οροκόδειλον
Ἐτρεφεν, εἰς ἀσεβεῖς θῆρας δικαιοτατον.

Jacobs A. G. T. II p. 416 Nr. 348. Animadv. Vol. II P. 2 p. 118.

163. ΛΟΥΚΙΛΛΟΥ.

Εἰς γραμματικὸν κερασφόρον.

Ἐξω παιδεύεις Πάριδος κακὸς καὶ Μενελάου,

Ἐνδον ἔχων πολλοὺς σῆς Ἐλένης Πάριδας.

Jacobs A. G. T. II p. 397 Nr. 278. Animadv. Vol. II P. 2 p. 444.

161. cfr. Nr. 94. Venerem marinam poëta, ad

puellam profecturus, donis placare studet. 162.

cfr. & Nr. 55. 163. cfr. & Nr. 7. "Quæsitum

est, quando adulteræ mariti κερασφόροι dici cœperint. Jam Artemidori ætate cornua in proverbium

161. GÆTULICUS.

Dig, herrskarinna af strändernas svall, tillegnar jag
dessa

Kakor, en enkel gård, sådan den arme förmår.
Ty jag i morgen beger mig åstad på Ioniska böljan,
Att hos min Eidotheá göra ett kärligt besök.
Hägna min brännande glöd, fyll seglen med gynnande
medvind,
Du, brudkammarens värn, Kypris, och strandens
beskärm!

Tempe I B. p. 253 Nr. 52. Ed. T. T. I p. 82.

162. ANTIPHANES.

Mera än djuren vild, o menska, du hatas af alla;
Allförstörare. Städs döden mot dig är på lur.
Flyr du till skogs, står vargen dig nära; om du klifver
i trädens
Öfversta topp, af en orm hotas bland qvistarna du.
Frestar du Nilen, så vet, krokodilen är fostrad af
honom,
Hvilken ur hvirflande djupilar till brottets förderv.

Tempe II B. p. 146 Nr. 48. Ed. T. T. III p. 77.

163. LUKILLOS.

Öfver en lärd Hanrej.

Paris' brott och det Troiska krig du för poikarna tolkar;
Medan derhemma hos din Helena lefs så galant.
Ed. T. T. III p. 62.

---

abierant, cuius hæc sunt in Onirocr. II. 11: ὅτι
ἡ γυνὴ σου ποργευσεται καὶ το λεγομενον οερατα αὐτῷ
ποιησεται. — Duobus digitis corniculorum ad instar
erectis aliquem deridere (ὑβρίζειν οεραταριών δεξερά)
vetabatur legibus Longobardicis. — Fallitur Vol-

164. ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

Χεῦμα μὲν Εὐρώταο Λακωνικόν· αἱ δὲ αἰγάλυπτος,
Δῆδα· χῶ κύκνῳ κρυπτόμενος, Κρονίδας.
Οἱ δέ με τὸν δυσέρωτα καταΐθετε, καὶ τὶ γένωμαι
"Οργεον; εἰ γὰρ Ζεὺς κύκνος, ἔγω κόρυδος.

Jacobs A. G. T. I p. 182 Nr. 307. Animadv. Vol. II P. 2 p. 38.

165. ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Χαῖρε Θεε Παφίη σὴν γὰρ αἱδὲ δύναμιν,
Κάλλος τ' αἴθαντον, καὶ σέβας ἴμερόν
Πάντες τιμῶσι θνατοῖ ἐφαρμέροι,
Ἐν πᾶσιν μύθοις ἐργασίαις τε καλάτι.
Πάντη γὰρ πᾶσιν σὴν φανεροῖς δύναμιν.

Jacobs A. G. T. II p. 533 Nr. 1. Animadv. Vol. II P. 2 p. 142.

166. ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Ο πλόος ὁραῖος· καὶ γὰρ λαλαγεῦσα χελιδῶν
"Ηδη μέμβλωκεν, χῶ χαρίεσσι Ζέφυρος"
Λειμῶνες δὲ αὐθεῦσι, σεστήγηκεν δὲ θάλασσα
Κύμασι καὶ τερχεῖ πνεύματι βρασσομένη.
Αγκύρας αἰνέλοιο, καὶ ἐκλύσασι γύναις,
Ναυτίλε, καὶ πλώοις πᾶσαν ἐφεὶς ὀθόνην.

tarius, qui cornua a mulierum mitellis (*cornettes*)
derivarbat dans les *Questions sur l' Encyclop.* v.
Adultere. Fortasse cornua, quæ potentiae &c do-
minationis signum fuisse constat, per ludibrium
tribuebantur viris, qui nihil non perferebant ab
uxoribus". J. 164. cfr. α Nr. 3. Tabula picta,
in qua Leda cum cygno conspiciebatur, huic car-
mini occasionem videtur deditse. 165. cfr. α

164. ANTIPHILOS.

Här är Lakoniska floden Eurotas, och flickan, du skådar
 Obeslöjad, det är Leda, och svänen är Zeus.
 Kärlekens gudar, som qvälsen mitt bröst, hvad bör jag
 väl, usle,

Bli för en fågel? var Zeus svan, jag en lärka må bli.

Ed. T. T. I p. 135.

165. PHILIPPOS.

Hell, o Paphia, dig! Höga gudinna, din mägt;
 Skönhetens eviga glans jemte ditt blyga behag
 Vördas af menniskors ätt, af den förgängliga, städs,
 I hvor endaste sång, samt i hvor vacker bedrift.
 Ty du ter öfverallt hvad du mot alla förmår.

Ed. T. T. III p. 162.

166. LEONIDAS.

Seglingens tid är inne; förty den sladdrande svalan
 Kommit tillbaka, och ren Zephyros andas så mildt;
 Ängarnablomstra, det sqvalpande haf har tystnat nuredan,
 Fordom af stormar skakt; vägorna vandra så lugnt.
 Lyfta ditt ankar, och lös från stranden de häftande
 tågen,
 O Sjöfarande, gif väder åt seglen med fröjd!

Nr. 27. Unum hoc exemplum est græci carminis
 e continuis pentametris. v. 4 & 5 tales dedimus
 auctoritate Br., pro Cod. E. π. μ. ἐργοισι τε κο-
 λοις atque π. γ. π. σ. δηλοις τημην' non quidem
 approbante J. 166. cfr. α Nr. 1. Priapus,
 vere ineunte, nautas ad navigationem suscipien-
 dam hortatur.

Ταῦθ' ὁ Πρείηπος ἐγὼν ἐπιτέλλομαι, ὁ λιμενίτας,
Ὥλυθεωφ', ὡς πλώοις πᾶσαν ἐπ' ἐμπορίην.

Jacobs A. G. T. II p. 279 Nr. 1. Animadrv. Vol. I P. 2 p. 114.

167. ΓΑΙΤΟΥΛΙΚΟΥ.

Παιδαὶ πατὴρ Ἀλκων ὄλοῶ σφιγχθέντα δράκοντα
Ἄθρησας, δειλῇ τόξον ἔκαμψε χερῖ
Θηρὸς δὲ οὐκ ἀφάμαστε, διὰ στόματος γάρ διστὸς
Ἡζεν, τυτθοῦ βαίον ὑπερθε βρέφους.

Παυσάμενος δὲ φόβοι, παρὰ δρῦν τῇδε φαρέτεν,
Σῆμα καὶ εὐτυχίης θῆκε καὶ εὐστοχίης.

Jacobs A. G. T. I p. 294 Nr. 331. Animadrv. Vol. II P. 2 p. 33.

168. ΑΓΑΘΙΟΥ.

Εὔδια μὲν πόντος πορφύρεται οὐ γάρ αἴτης
Κύματα λευκαῖνει φρεμὲι χαρασσόμενα.
Οὐκέτι δὲ σπιλάδεσσι περιπλασθεῖσαι θάλασσαι
Ἐμπαλιν ἀντωπὸς πρὸς βάθος εἰσάγεται.
Οἱ ζέφυροι πνεῖουσιν, ἐπιτρύζει δὲ χελιδῶν
Κάρφεσι κολλητὸν πηξαμένη θάλαμον.
Θάρσει ναυτιλίης ἐμπείραμε, καὶ παρὰ Σύρτιν,
Καν παρὰ Σικελικὴν ποντοπορῆς κροκαλην.
Μοῦνον ἐνορμίταιο παρεῖ βωμοῖσι Πρείηπου
Ἡ σκάρον, ἡ βῶνας φλέξον ἐρευθομένους.

Jacobs A. G. T. II p. 284 Nr. 14. Animadrv. Vol. III P. 1 p. 89.

167. cfr. Nr. 94. Historia de Alcone, qui, cum filium serpentis nodis constrictum videret, bellum, non sine gravi periculo filii (Phaleri) sagitta

Så Priapos förmanar jag här, en värnande hamngud,
Dig, o menniska; res, varor och penningar friskt!

Tempe II B. p. 60 Nr. 28. Ed. T. T. II p. 269.

167. GÆTULICUS.

Alkon, fadten, som såg den ömkansvärdige sonen
Snärjd af en gräselig orm, spände sin bäge för-
skräckt,

Och vilddjuret han träffade, piln sig trängde igenom
Munnen, och snuddade tätt Phaleros' hjessa förbi.
Friad från ängslande qval, upphängde han sedan i eken
Här sitt koger, en bild både af lycka och konst.

Tempe II B. p. 37 Nr. 5. Ed. T. T. I p. 217.

168. AGATHIAS.

Klar som en spegel är sjön, den purprade; stormen ej
mera

Jagar den hvitnade våg, ymnigt med fragga be-
stänkt.

Hafvet ej vältrar sig mer mot klippornas bränningar
skyhögt,

För att i motsatt led ila åt djupet igen.

Zephyros andas, och svalan, som byggt brudkammaren
färdig

Af förtorkade strån, qvittrar så treflig deri.

Hurtigt, kunnige seglare, nu, fast gällde det Syrtis;
Eller en sjöfärd ock till den Sikeliska kust!

Men medlertid på Priapos' altar, hamnvärnande gudens,
Rodnande hummer bränn, eller en flundra också!

Tempe II B. p. 61 Nr. 30. Ed. T. T. II p. 273.

---

conficit. v. 5. legimus *Qoßos̄ pro Cod. Qovoio, sva-*
dente *ꝝ.* 163. cfr. Nr. 24. Idem argumentum,
quod multi ante Nostrum tractarunt, vidimus su-

169. ΠΑΥΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ.

Κλέψωμεν, Ῥοδόπη, τὰ φιλήματα, τὴν τ' ἐραστεινήν
Καὶ περιδήριτον Κύπειδος ἔργασίην.

Ἡδὺ λαθεῖν, Φυλάκων τε παναγρέα πανθὸν ἀλύξας
Φώρια δὲ αἱμφαδίων λέπτρα μελιχρότερα.

Jacobs A. G. T. I p. 148 Nr. 219. Animadrv. Vol. III P. 1 p. 121.

170. ΑΡΧΙΟΥ ΜΙΤΤΑΗΝΑΙΟΥ.

Θρησκειας αἰνεῖται τις, ὅτι στοναχεῖσι μὲν νῖσις
Μητέρος ἐκ κόλπων πρὸς Φάσος ἔρχομένους.

Ἐμπαλι δὲ ὄλβιζουσιν ὅσους αἰῶνας λιπούντες
Ἄπροιδῆς Κηρῶν λάτρεις ἔμαρψε Μόρος.

Οἱ μὲν γὰρ ζώοντες αἱ τοιοῦται περῶσιν
Ἐσ κακοί, τοὶ δὲ κακῶν εὔρον ἄκος Φθίμενοι.

Jacobs A. G. T. II p. 39 Nr. 111. Animadrv. Vol. II P. 1 p. 170.

171. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

Χρύσεος ἦν γενέή, καὶ χάλκεος, ἀργυρέη τε
Πρόσθεν παντοὶ δὲ ἡ Κυθέρεια ταῦνη.

Καὶ χρυσοῦν τίσ, καὶ χάλκεον ἀνδρέας ἐφίλησεν,
Καὶ τοὺς ἀργυρέους οὐ ποτέ ἀποστρέφεται.

Νέστωρ ἡ Παφὶν. δοκέω δὲ ὅτι καὶ Δανάῃ Ζεὺς
Οὐ χρυσός, χρυσοῦς δὲ ἥλθε φέρων ἐκατόν.

Jacobs A. G. T. I p. 92 Nr. 31. Animadrv. Vol. II P. 1 p. 289.

pra Nr. 166. v. 3, 4 describuntur flumus in litora fracti & in semet ipsos residentes. 169. cfr.

a Nr. 89. v. 2. Venus περιδήριτος est, quam amantes, deceptis invidorum oculis, peragunt.

170. cfr. Nr. 1. Laudat poëta morem Thracum, infantes recens natos lugendi, defunctos contra felices prædicandi; de qua re hæc habet Herodotus:

169. PAULOS SILENTIARIOS.

Rhodope, låtom i hemligt förbund oss kyssas, ock sköta
Kyprias herrliga värf, alla rivaler till trots!
Ljust är att okännd bli, och att undgå spejarens örn-
blick :

Kärlekens stulna sekund mer än de andra är skön!

Ed. T. T. I p. 108.

170. ARCHIAS från MITYLENE.

Loflig är Thrakernes sed, som jemra då barnet ur mo-
drens

Qved framfödes att se gryende skenet af soln,
Men deremot lyckönska enhvar, som, gången ur lifvet;
Blifvit af Parkernes svenn, smygande döden, be-
sökt.

Ty de som lefva, mot tusende qval städs styra sin kosa;
Medan de döda likvälv funnit mot smärtorna bot,

Ed. T. T. II p. 84.

171. ANTIPATER från THESSALONIKA:

Förr var en tid af guld, och en tid af koppar och silfver;
För närvarande är Kypris en blandning af allt.

Hvarken hon guld försmår, eller vägrar att koppar emotta;
Eller sig oblid ter, offrar man silfver också.

Nestor är Paphia nu. Jag tror ej att Zeus som ett guldregn
Nalkades Danae, nej, rik på dukater han kom.

Ed. T. T. I p. 65.

---

*τὸν μὲν γινομένον περιζόμενος οἱ προσηκούτες ὄλοφο-
ρονται, οσα μη δε, ἐπειτε ἐγενετο, αὐαπλησσο-
κακε, ανηγεομένος τος αὐθεωπηίας παντος παθεο-
τον δ' απογενομένον παιζόυτες τε καὶ ἰδομένοις γη-
κρυπτουσι, ἐπιλεγούτες, οσων κακων ἔχαλλαχθεις
ἐστι: ἐν πασῃ αὐδαμινη. Lib. V. 4. 171. cfr.
a Nr. 48. v. 5, Nestori similis hodierna Venus,*

172. ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ.

Οὐ φίλος, ὃς κρητῆρι παρὰ πλέω οἰνοποτάζων

Νείκεος καὶ πόλεμον δικρυσόεντα λέγει·

Ἄλλ' ὅστις Μουσέων τε καὶ αὐλαῖς δῶρ' Αρεοδίτης
Συμμίσγων, ἐρατῆς μνήσκεται εὐφροσύνης.

Jacobs A. G. T. II p. 748 Nr. 4. Animadrv. Vol. I P. 1 p. 202.

173. ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ.

α. Χαιρε σύ. β. καὶ σύ γε χαιρε. α. τί δεῖ σε καλεῖν;
β. σὺ τί τοῦτο;

α. Μὴ σὺ φιλόσπουδος. β. μήτε σύ. α. μή τιν'
ἐχεις;

β. Αἰεὶ τὸν φιλέοντα. α. Θέλεις ὅμα σήμερον ἡμῖν
Δειπνεῖν; β. εἰ σὺ θέλεις. α. εὖγε πόσου παρέσῃ;

β. Μηδέν μοι προδίδου. α. τοῦτο ξένον. β. ἄλλ' ὅσον
ἄν σος

Κοιμηθέντι δοκῆ, τοῦτο δος. α. οὐκ ἀδικεῖς.

Ποῦ γίνη, πέμψω. β. καταμάνθανε. α. πηνίκας δ'
ἥξεις;

β. Ήν σὺ θέλεις ὥρην. α. εὐθὺ θέλω. β. πρόσαγε.

Jacobs A. G. T. I p. 97 Nr. 46. Animadrv. Vol. II P. 1 p. 212.

quaæ tres ætates, auream, argenteam æneamque si-
mul complectitur. 172. cfr. Nr. 149. 173.
cfr. α Nr. 15. v. 1 & 2 dedimus, auctoritate J.,
parum mutatos. Leguntur vero in Cod.: α. Χαι-
ρε σύ. β. καὶ σύ γε χαιρε. α. τί δεῖ σε καλεῖν; β.
εὐ δε; μηπω Τοῦτο. α. φιλόσπουδος. β. μήτε σύ.

172. ANAKREON.

Icke är den min vän, som vid rågade bágaren väcker
 Twister och gråtvärdt krig, medan han tömmer
 pokaln;

Utan enhvar, som med Musernes skänk hopmängande
 Kypris'

Herrliga håfvor förstår öppna för glädjen sin själ.

Tempe II B. p. 117 Nr. 16. Ed. T. T. III p. 323.

173. PHILODEMOS.

a. Tjenare! b. ah, tjenarinna! a. hur heter du? b. hvad
 skull det röra'n?

a. Haf ej så faselig brådt! b. icke du heller. a. Men
 säg,

Älskar dig någon? b. ja visst, en alltid. a. Besök mig mot
 qvällen!

b. Om du så önskar. a. Välan, hvad skall jag ge dig
 derför?

b. Intet på förhand. a. Besynnerligt nog! b. men sen, då
 vi skiljas,

Gif hvad du finnēr för godt. a. Ja, du har rätt derutti.
 Men hvor är ditt qvarter? b. hör efter! a. och när vill du
 komma?

b. Hvilken stund du begär. a. Strax! b. nå så gådå
 förut!

Ed. T. T. I p. 69.

---

*α. μη τινες ξεχεις; Finge tibi puellam porro euntem;
 quare amator eam retinet verbis μη συ φιλοσπουδος. Eadem illa retorquet: nec tu tam festinanter
 agas. Elegans in his ambiguitas, qualem diverbia
 amant, Festinatio viri in eo se declaraverat, quod
 statim post primam salutationem puellam rogaverat*

174. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Καὶ δ' αὐτή γ' ἔχλυσεν αἰρέσπερος αὐτέλλουσα
 Μῆνη, πένθος ἐὸν νυκτὶ καλυψαμένη,
 Οὐγεκοι τὴν χαρίεσσαν ὁμώνυμον εἶδε Σεληνην
 "Απνουν εἰς ζωφερὸν δυομένην Ἀΐδην.
 Κείη γάρ καὶ καλλος ἐσῦ κοινώσαστο Φωτός,
 Καὶ θάνατον κείνης μίξεν ἐῷ κνέφει.

Jacobs A. G. T. I p. 498 Nr. 633. Animadrv. Vol. II P. 1 p. 411.

175. ΑΓΑΘΙΟΥ.

Τὸν θάνατον τῇ φοβεῖσθε, τὸν ήσυχίης γενετῆρα,
 Τὸν παύοντα νόσους καὶ πενίης ὄδύνας,
 Μοῦγον ἀπαλὸν θυητοῖς παραγγίγνεται, οὐδὲ ποτ' αὐτὸν
 Εἶδέν τις θυητῶν δεύτερον ἐρχόμενον.
 Αἱ δὲ νόσοι πολλαὶ καὶ ποικίλαι, ἀλλοτ' ἐπ' ἄλλον
 ἐρχόμεναι θυητῶν, καὶ μεταβαλλόμεναι.

Jacobs A. G. T. II p. 301 Nr. 69. Animadrv. Vol. III P. 1 p. 111.

176. ΜΑΡΚΟΥ ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ.

Ἄρχαί σύδειπνε, καπηλιὰ μέτρα φιλεῦσαι,
 Εὔλαλε, πρηγγελως, εὔστομε, μακροφάρυγξ,
 Αἱεν ἐμῆς πενίης βραχυσύμβολε μυστι, λάγυνε,
 "Ηλθες ὅμως υπ' ἐμὴν χειρά ποτε χρόνιος.
 Αἴθ' ὄφελες καὶ ἀμικτος αὐνύμφευτος τε παρείης,
 "Αφθορος ὡς κούρη πρὸς πόσιν ἐρχομένη.

Jacobs A. G. T. II p. 77 Nr. 229. Animadrv. Vol. II P. 2 p. 288.

nomen. 174. cfr. α. Nr. 56. In mortem puellæ, cui nomen Selene, quam a Luna ploratam esse ait. 175. cfr. Nr. 24. 176. cfr. α Nr. 54. Lepidissimum sane carmen; vinosi hominis verba

174. KRINAGORAS.

Tidigt Selene om qvälln, just när hon på himmelen upp-gick,

Svepte i dunkel sky, sörjande, kinderna in,
Derför att hon såg vandra Selene, den tjuande tärnan,
Ock liknamlig med sig ned till Aïdes' gebit.
Ty då med henne hon delt sin ljuasnings himmelska
klarhet,

Ville hon eghna dess död saknadens dunkel också?

Ed. T. T. I p. 367.

175. AGATHIAS.

Hvarföre frukten J döden så högt? han ju lugnet bereder;
Gör på krämporna slut, liksom på armodens qual.
Blott en endaste gång han den dödliga nalkas, ej någon
Tvenne resor ännu blifvit af honom besökt.
Krämporna många till tal deremot, mångartade, drabba
Litet till mans enhvar, bytande ofta gestalt.

Ed. T. T. II p. 287.

176. MARKOS ARGENTARIOS.

Åldriga bordskamrat, förälskad i krögarens njuggmått;
Långbehalsad och glad, pratig och rymlig i munn,
Städs ett vittne till armod och brist hos din ägare, Flaska,
Har jag då ändtlig en gång fått dig i händren igen?
Vore du, ack, oblandad och otillfriad och okränt,
Liksom en landlig mö, när till sin make hon går!

Ed. T. T. II p. 114.

---

ad lagenam exhibens; cui e recentiori ævo nihil
excogitari potest similius egregia Bellmanni canti-
lena: "Se god dag min vän, min frände, Se Bu-
teljen menar jag &c.

177. ΑΛΦΕΙΟΥ ΜΙΤΤΑΗΝΑΙΟΥ.

Οὐ στέρεγω βαθυλήιος ἀρσύρας,
Οὐκ ὅλβον πολύχευσον, οἷα Γύγης.

Αὐτάρκους ἔραμψι βίου, Μακρῖνε.

Τὸ Μηδὲν γὰρ ἄγαν ἄγαν με τέρπει.

Jacobs A. G. T. II p. 39 Nr. 110. Animadv. Vol. II P. 1 p. 345.

178. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Κηρύσσω τὸν Ἐρωτα, τὸν σύγριον· ἄρτι γὰρ ἄρτι
‘Ορθρίνος ἐκ κοίτας ὥχετ’ αἰποπτάμενος.

Ἐστι δ’ ὁ παις γλυκύδακρυς, αἰλαλος, ὡκύς, αἴθαρβής,
Σιμὸς γελῶν, πτερόεις νῶτας, Φαρετροφόρος.

Πατρὸς δ’ οὐκέτ’ ἔχω φράξειν τυνος· οὔτε γὰρ Αἰθήρ,
Οὐ Χθών Φησὶ τεκεῖν τὸν Θρασύν, οὐ Πέλαγος.

Πάντη γὰρ οὐκ πᾶσιν ἀπέχθεται. αἰλλ’ ἐσορᾷτε
Μή που μῦν ψυχαῖς ἀλλα τιθησι λίνα.

Καίτοι κείγος, ίδού, περὶ φωλεόν· οὐ με λέληθας,
Τοξότα, Σηνοφίλας ὄμμασι κρυπτόμενος.

Jacobs A. G. T. I p. 133 Nr. 177. Animadv. Vol. I P. 1 p. 104.

179. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Ἐλπίδος οὐδὲ Τύχης ἔτι μοι μέλει, οὐδὲ ἀλεγίζω
Λοιπὸν τῆς απάτης ἥλυθον εἰς λιμένα.

Εἴμι πένης ἀνθρώπος, ἐλευθερίη δὲ συνοικῶ.

Τυβριστὴν πενής πλοῦτον ἀποστρέφομαι.

Jacobs A. G. T. II p. 58 Nr. 172. Animadv. Vol. II P. 3 p. 251.

177. cfr. α Nr. 2. Animum, præsentibus æquum, omnibus divitiis præferendum esse, urget poëta.

178. cfr. α Nr. 5, Amorem fugitivum cum poëta